

**„Földalatti” munkabizottság
az Elektrotechnikai
Egyesületben**

Öt éves tervünk legkiemelkedőbb budapesti alkotásának, a Földalatti Gyorsvasútnak műszaki problémáit az Elektrotechnikai Egyesület is élesen foglalkoztatja. Az Egyesület „Földalatti” munkabizottsága a többi között az építkezés villamosberendezéseinek biztonsági kérdéseivel foglalkozik a legkiválóbb mérnökök, orvos-professzorok és bányászszakemberek bevonásával. A gyorsvasút tervét befejező hatalmas vascsőben — amely a földdel nagy felületen érintkezik — életveszélyes a villamosvezetékek közvetlen érintése. A munkabizottság a legbiztosabban kidolgozta a szükséges óvórendszabályokat, meghatározta az építkezés során alkalmazandó berendezések kivételét, hogy a villamosbaleseteket megelőzzék.

Egy másik munkabizottságunk, az úgynevezett világítástechnikai munkabizottság minden iparágára kidolgozza a legkorszerűbb világítási rendszert. Ipari üzemünk jó világítása nemcsak a dolgozók egészségének megővése szempontjából fontos, hanem a termelékenység emelésének szempontjából is. Tudományos módszerekkel minden munkahelyen megállapítható az a megvilágítási erősség és világítási mód, amelynek alkalmazása a seletmentes, termelékeny munkát elősegíti. Gyenge, nem megfelelő világítás esetén a dolgozó — főleg munkaidőjének második felében — elfárad, figyelme csökken, a gyártási menet nem tudja követni. Ezért fizte ki célul az említett munkabizottság, hogy a tudomány segítségével ezen a területen is elviszi az iparnak.

Turán György,
gépészmérnök,
Elektrotechnikai Egyesület.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385. 859

Szerző:

**A Pravda cikke
a budapesti földalatti vasút építkezéséről**

Idő

"1951"

Forrás:

Pravda

1951 X/21

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

VILÁGOSSÁG

1951 OKT. 19.

Építsd te is szívvel-lélekkel a földalatti gyorsvasutat!

Ferenczi elvtárs vájár levele egy fegyelmetlen munkatársához

**Sima István elvtárs segédvájárnak,
Földalatti Vasútépítő Vállalat 6-os
telepe**

Kedves Sima elvtárs! Már többször beszélgettünk veled igen gyakori igazolatlan hiánzáidról és te mindannyiszor megígérted, hogy többet nem hiányzol, munkádat is rendszeresen elvégzed. Ezeket az ígéreteidet nem tartottad be. Ezért elhatároztam, hogy nyílt levelet írok hozzád a Budapesti Pártbizottság lapjában.

Régóta dolgozunk már egymás mellett a földalatti építésén. Többször mentünk együtt hazafelé és arról is beszélgettünk, hogy egész Budapest népe milyen nagy érdeklődéssel figyeli munkánkat és várja, hogy mielőbb megépüljön a földalatti gyorsvasút. Te magad is sokszor beszéltél arról, hogy milyen nagy-szerű dolognak tartod a földalatti vasút építését. És mégis, amikor arra került a sor, hogy munkáddal bebizonyítsad: neked is szívügyed az építkezés meggyorsítása, akkor te munkaközben elbeszélgeted az időt, azonkívül pártnapon, taggyűlésen nem veszel részt, rohansz haza, mert vár a földed. Sokszor hiányzol igazolatlanul, egyszer arra hivatko-

zol, most a gyümölcsöt kellett a fáról leszedni, máskor arra, hogy földmunkát végeztél. Valahányszor hiányoztál, mindig azt mondtad: „Ezt a munkát most már befejezem és többé nem hiányzom”. De ez az ígéret csak pár napig tartott, akkor megint jött egy újabb munka, amit „sürgösen” el kellett végezni.

Sima elvtárs! Gondolkoztál te már azon, hogy helyes-e ez a kétlaki élet, amit te folytatsz? Azt hiszem, ha gondolkoznál kissé rajta, magad is rájönnél, hogy nem helyes. Mert valaki vagy az üzemben dolgozik, vagy kint a földön, mind a két munka egész embert kíván. Te pedig így nem tudod elvégezni rendszeresen sem falun, sem itt Pesten a munkádat. Brigádod felajánlást tett november 7-re. Szívvel-lélekkel dolgoznak is, hogy ezt teljesíthessék, hiszen tudják, Rákosi elvtárs figyelemmel kíséri munkájukat. De te földedre hivatkozol, hogy neked ott is kell dolgoznod és ennek a felajánlásnak a teljesítéséből sem veszed ki teljesen a részedet. Gondolkodjál levelem tartalmán, mert számítunk rád, mint a földalatti építőjére.

Ferenczi Zoltán
keszonos vájár